

СТАНОВИЩЕ

от проф. д-р Антон Грозданов

ОТНОСНО: Дисертационен труд на тема „ОТГОВОРНОСТТА НА КОРПОРАТИВНИТЕ СЛУЖИТЕЛИ ЗА ПРЕСТЪПЛЕНИЯ“

Автор: Офер Перец - докторант на самостоятелна подготовка в катедра „Наказателноправни науки“, Юридически факултет на ВСУ „Черноризец Храбър“.

1. Офер Перец е представил за защита пред научно жури дисертационен труд на тема „ОТГОВОРНОСТТА НА КОРПОРАТИВНИТЕ СЛУЖИТЕЛИ ЗА ПРЕСТЪПЛЕНИЯ“.

Дисертацията в общ обем от 153 страници е структурирана, както следва: Увод, три глави, заключение и списък на използваните библиографски единици. Бележките под линия са 218 (двеста и осемнадесет).

По темата на дисертационния труд са разработени и публикувани 3 (три) научни публикации.

2. Предметът на изследване е актуален от гледище на съществуващите концептуални различия в наказателноправните подходи на държавите от англосаксонската и континенталната правни системи. Актуалността на избраната тема се обуславя и от нейния интердисциплинарен характер – имам предвид пряката релация на разгледаните проблеми с търговското (дружественото) право.

2.1. В уводната част авторът обосновава актуалността на изследването. Коректно е очертал научната теза и използваните общи и специални научни методи.

2.2. Глава първа е посветена на възникването на корпоративното право и историческото развитие на идеята за отговорността на корпоративните служители за престъпления. Представено е възникването на концепцията за корпорация и е развит проблема за корпоративната форма, която изисква наличието на редица елементи като: институтът на представителството, ограничената отговорност и др. Проследено е и развитието на идеята за корпоративната наказателна отговорност, като са очертани типичните престъпления, извършвани от името на корпорациите. Обърнато е внимание на проблема доколко умишленото извършване на деянието от корпоративен служител може да бъде вменено във вина на корпорацията.

2.3. В глава втора е проведено сравнителноправно изследване на наказателната отговорност на корпоративните служители в Израел и други държави. Изследвани са три модела на наказателната отговорност на корпоративните служители: моделът на държавите на общото право като САЩ, Обединеното кралство и Израел, които прилагат наказателна отговорност за корпорациите и при които наказателната отговорност на служителите произтича от наказателната отговорност на корпорацията; моделът на

Комментар [L1]: ста

държавите на континенталното право като Германия и България, при които корпорациите не носят наказателна отговорност, а могат да се санкционират само административно; и моделът на държавите с хибридно континентално право като Франция, които прилагат частична наказателна отговорност за корпорациите и наказателна отговорност за служителите им. Въз основа на анализа са направени изводи относно предимствата и недостатъците на различните законодателни подходи.

2.4. В трета глава е изследвана наказателната отговорност на корпоративните служители и на корпорацията. Авторът обосновава тезата, че проучването на правните решения в различни чуждестранни юрисдикции може да обоснове предложения за усъвършенстване на национално законодателство. На критичен анализ са подложени моделите на общото право и на континенталното право - специално германския подход. В тази част на изложението интерес представляват някои нетрадиционни методи за ангажиране на отговорността на корпорацията, които насочват към извода, че наказателната репресия не е единственото средство за ограничаване на престъпленията, извършвани от името на корпорациите. Поставен е въпросът за санкциите с морален (етичен) характер и необходимостта за запазване на доброто име (репутацията) на корпорациите като важен фактор за възпиране на противоправната им дейност. В тази връзка са формулирани и предложения за усъвършенстване на относимото израелско законодателство.

2.5. В заключителната част са систематизирани основните изводи от проведеното изследване.

В тази връзка дисертационният труд съдържа редица приноси с научен и научно-приложен характер, а именно:

2.5.1. Проведено е сравнителноправно изследване на законодателството в държавите от англосаксонската и континенталната правни системи, уреждащи наказателната отговорност на корпоративните служители и на корпорациите.

2.5.2. Изведени са някои предимства и недостатъци на наказателноправните подходи в различните държави.

2.5.3. Формулирани са предложения за усъвършенстване на наказателноправната уредба в Израел относно отговорността на корпоративните служители за престъпления.

3. Автореферата на труда е в обем от 41 страници и правилно отразява основните му положения.

4. От приложената библиографска справка е видно, че докторантът е използвал по-голямата част от достъпната специализирана литература.

Отчитам сложността на проблематиката, предмет на дисертационното изследване, както и различните, понякога напълно изключващи се становища в изследваната област на правното познание.

Общата ми оценка за дисертационния труд е положителна. Изследването е завършено. Осъществени са напълно неговите цел и задача. Поддържаните от автора тези са обосновани. Отделни части от труда имат подчертан научно-приложен характер. Други имат силно изразен теоретичен характер с белези на оригинални теоретични обобщения.

От съдържанието на дисертационния труд се установяват научно-приложни резултати, които представляват оригинален принос в науката.

Докторантът показва, че притежава задълбочени теоретични знания по съответната специалност и способност за самостоятелни научни изследвания.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ:

Дисертационният труд на тема „**ОТГОВОРНОСТТА НА КОРПОРАТИВНИТЕ СЛУЖИТЕЛИ ЗА ПРЕСТЪПЛЕНИЯ**“ съответства на нормативните изисквания за придобиване на образователната и научна степен „доктор“, с оглед на което препоръчвам на Офер Перец да се даде образователната и научна степен „доктор“ по професионално направление 3.6. Право.

С уважение:

/проф. Грозданов/

